

תשורה

משמחת הנישואין של
שניאור זלמן וחי' מושקא שי'
וילהלם

כ"ג כסלו ה'תשפ"ד
מאנסי, נ.י.

נסדר ונערך ע"י ד.ש.

dsteshura@gmail.com

תשורה

משמחת הנישואין של
שניאור זלמן וחי' מושקא שי'
וילהלם

כ"ג כסלו ה'תשפ"ד
מאנסי, נ.י.

ב"ה.

פתח דבר

לזכרון טוב, יום כלולת צאצאינו החתן הרב התמים שניאור זלמן שי' עם ב"ג הכלה מ' חי' מושקא תי', הננו בזה לכבד את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק – מיוסד על ההנהגה בעת שמחת הנישואין של כ"ק אדמו"ר – בתשורה המוסגרת בזה.

*

התשורה כוללת:

(א) הגהות על שיחת ש"פ ראה תש"ל – הוגה עבור החזרה ברדיו ע"י הרמ"פ כץ.

(ב) מענות קודש – על שאלות בשיחות קודש ועוד.

(ג) יומן ה'תש"נ – יומן ימי ראש השנה תש"נ – נכתב ע"י א' מאנ"ש שי'; יומן תחלת כסלו תש"נ – נכתב ע"י ר' אליעזר יהושע שי' זאקליקובסקי.

יצויין שרוב החומר בתשורה זו מתפרסם בזה לראשונה.

*

ויהי רצון, שתכף ומיד "ישמע... קול שישון וקול שמחה" האמתי, כאשר "נוכה זעהן זיך מיטן רבי'ן", בהתגלות כ"ק אדמו"ר, תיכף ומיד ממוש!

משפחת וולפמן

משפחת וילהלם

כ"ג כסלו, ה'תשפ"ד

מאנסי, נ.י.

התשורה שחולקה בעת חתונת כ"ק אדמו"ר

קצת ה'ת

אלו זכרונה

אברהם סוק אלו כותב בתי הכולל הנחלה ג'
 חי וזקן תמי עי פן החתן היה ג' זמן אצלנו ש' הנש
 היה זכור אמר לו הנחלה חתן הסגמל אקדון. מקרוב
 עמיתו, קצתים הנסגרת הזה. הקתק גתק בת' יד
 קצתו לו חזר כק אדמו"ר אמו"ר. איתו הראשון, רבנו
 הגדול ולקוללה נקטג יתי אפ"ר אולה יהי אל אי דעט
 נפיש עמי מדי. בתוכי ידענו אפ"ר. ד' עינה יח. וכל
 אילדי תורה יח.

קצתה זכרונה

ידיה - תוסית-תגידו ד' אפ"ר
 ג' יד' כולל ספ"ר. ואלוא.

פרשות גבתק קרש זה הוא, כי תחם בין המסידו
 ומקדימו קצת היותו ה' קצת ביה. אשר באמת האפ"ר
 לו חתם מולקו חיו קדושת אחרים ונולדו טורה ולקדו המסידו
 דעתם זכור ארבע עין אפ"ר. ואפ"ר אהיה זכור
 ומע איתו אפ"ר עת כהנס קוללה תמסיד ר' א' ה' ר' א'
 על אשר כהנסה שיה שני (הקצת - נ' אפ"ר) ע' א'
 והסתעלו בידו היות אלו. והסתעלו היות עת' המסידו רג
 על קינה אל הלכידו יחיה דקדימו זכור אל כ' אפ"ר. זכור
 הקצתה ספ"ר. נ' המסידו ודוד על
 באמת זכור אלו רחמן הגדול אלהים זכור זכור. ואפ"ר
 הברק אפ"ר. זאל היות אלו על חתם. וזאת היא עקובת חתן
 זהות אפ"ר דקדושת. ובתן אהבה ויהי עי יח' אק"ר ס"א
 זאל ס"פין קפ"ר דקדושת סגרות פתחתה אל סגור אפ"ר
 וזאל כקוב אק"ר אלא בתוכי יח' וזאת עין חת' ד' אפ"ר
 קולה עי זכור הקצת על וזאת החולל עתה את ד'
 וקצתה ספ"ר. אפ"ר היות אל רבנו הגדול ובתק
 זה אהמסידו י' אפ"ר על

ליהי' זו שנה ל' שאלת וקשטת לעורר מוח טהרה בלבו הטל לעקרי על אמתו כשאלת כל העקרי על וכו'
 להיות מן הטעמי וקשט שיהיה בדיקם שהענין הו' אצור' קובץ יהי' הפע' לעשות זאת אמת וישען
 השל' כ' אין של' יוצא עמך אריכה' זו קבצת אמתות' לש' אשר חוב הברות והתלוצות הן אמתות לש'
 הרחמי' צדק' אמת ובענין בטחום טרברי אלה האועלי' יחיקו האבות' זהו ארבע' אשרי' ולא יא' את
 אחרי' ענין הו' קבצת ואת' של' אצד' כ' אש' וטובמו אונח' אונח' אונח'

המכתב הזה והמכתב (בלוחים) מעבר לדף. הוא המגמת הדרת קדש. נוף כתב יד קדשו של הודי כ"ק אאמורה. אחמור' אבינו הראשון.
 רפינו הגדול ועקלקלחיה בפנינו ז"ע.

The reverse side of the letter shows two labels with handwritten text. The larger label in the center contains the following text:

אהבה וקשטת לעורר מוח טהרה בלבו הטל לעקרי על אמתו כשאלת כל העקרי על וכו'

The smaller label on the right side contains the following text:

אהבה וקשטת לעורר מוח טהרה בלבו הטל לעקרי על אמתו כשאלת כל העקרי על וכו'

הגהות על שיחת ש"פ ראה תש"ל

ב"ה.
 מיר העלען איבערגעבען א תוכן פון א קיצור פון אייניגע שיחות
 קודם פון דעם פארבריינגען פון פרשה ראה שבת מברכין החודש אלול. (תש"ל)
 דער רבא זאל געזעסן זיין האט צווישען אנדערע שיחות קודם מבאר
 געהען אין א אריכות הביאור זיער א סיפען און געשאקען הסבר אין דעם
 פירוש רש"י אויף דעם פסוק רק חזק לבלתי אכל הדם (קפיטל י"ב פסוק כ"ג)
 אזוי ווי אין דעם פסוק דערם זיך העגען היזוק אין קיום המצות, און
 איצטער מיטן אנקומען פון דעם הודשאלול חסם פאדערס זיך א היזוק אין קיום המצות.
 רש"י שפעלט זיך אויף רק חזק לבלתי אכל הדם און איז מפרש
 "ממה שנאמר חזק אתה למד שהיו שופטים קדם לאכלו לפיכך הוצרך לומר חזק
 דברי רבי יהודא, (ויל די אידען זיינען געהען שופטים) (אריינגעסען) און
 עפען דם דעריבער דארף דער פסוק זאגן חזק מזאל זיך שטארקען און ניט
 מסתפקים עפען דם-בלוט, דאס איז די דעה פון רבי יהודא,
 "רבי שמעון בן עזאי אומר לא בא הכתוב אלא להזהירך וללמדך עד כמה
 אתה צריך להתחזק במצות, אם הדם שהוא קל להשמר ממנו שאין אדם מתאוהלו
 הוצרך לחזק באזהרתו קל וחומר לשאר מצות" (ר"ש בן עזאי זאגט, אז דער פסוק
 קומט לפרענען און ווארענען אויף הי חיים מדארף זיך שטארקען אין מצות, מה דאך
 דם, וואס עס איז גרינג זיך דערפון אפצוהיימען, הארום א מענט גלוסט נישט,
 דערצו דארף דער פסוק זאגן חזק איז דאך א ק"ו אויף אנדערע מצות)
 אין דער רש"י מאס דער רבישלים" א ארומגעדרעם הי דערמאנט כו"ב
 שאדלות און ביאורים אבער מיר העלען זיך דא נאר אפשפעלען אויף עפליכע
 פון זי, נאך וואס דארף רש"י אנקומען צו צוויי פירושים, הארום כאמור
 בשעה רש"י איז מפרש צוויי סיטען הייזום דאס אז דער ערשטער סיטע איז ניט
 גלאטיג נאר ממזו אנקומען צו נאך א פירוש, אבער דעם ערשטען פירוש האט
 רש"י ברענגט, דאס איז דער פירוש עיקרי, דארף מען פארשטיין פארהאט איז דא
 ניט גענוג דער ערשטער פירוש און מען מוז אנקומען צו דעם צווייטען פירוש
 און דער ערשטער פירוש איז נאך לויט פשטם של מקרא וואס האט איז דאך
 דרך רש"י בפירושו על התורה כאמור בפר"ט בהחלתו ואני באתי לפרש
 פשוטו של מקרא.
 אויך איז ניט פארשטאנדיג, מען געפינט כו"ב פשטיק אין רש"י
 וואס רש"י ברענגט מאמרי רז"ל און ער איז ניט מעחיק דעם בעל המירא פון
 דעם מאמר רז"ל נאר ווען די נעמען פון די בעלי המירא זיינען נוגע אין
 (מאמר רז"ל נא יתה זיה ויתה זיה)

... און איצטער מיטן אנקומען פון דעם חודש אלול וואס פאדערט זיך
אָנְד אַ חיזוק **ביותר** אין קיום המצות ...

... און דער ערשטער פירוש איז פֿאַר **מער** לויט פשוטו של מקרא ...

... אויך איז ניט פארשטאנדיג, מען געפינט פֿאַר **ברוב המכריע** של פעמים
אין רש"י וואס רש"י בריינגט מאמרי רז"ל און ער איז ניט מעתיק דעם
שם פון בעל המימרא פון דעם מאמר רז"ל **זאגט סתם י"א וי"א וכיו"ב**
...

2

בירוש וזאת דברי מלכא, דאריף מען פארשטען האט איז דא נונק אז
 רש"י ואל ברענגען דברי רבי יהושע און דברי שמעון בן עזאי.
 נאך ספאקעט איז די טאלה, בעיקר מען ספוקט זיין אין ספרי האט מען
 דארט געטען ר"י פירוש, זעט מען אז זיין ספרי ברענגט זיך דער זעלבער
 מאמענט רבן זמליאל, האלט דורך לכאורה געזען גלאזיגער מען רש"י שרייבט
 וברובינא אמרו אפטר אצחייטען אויבדרוק און גיט נאר ר"י בן עזאי,
 בכלל איז גיט פארשטאנדיג די מחלוקת און ר"י און ר"ם בן עזאי,
 טארום לכאורה איז עס דאך א מחלוקת אין א ספראות, ר"י זעט אז די אידען
 זיינען געזען שטומים ברם, אז די האבען אפן געשטעלט דעם, און ר"ם בן עזאי
 זאגט אז לא חיי' סתומים לרש"י, זיי האבען נאר גיט געגלורט צו דעם.
 איך דעם ברש"י אויך זעט געזען שוין וואגט דר"י אז דעם איז געטון
 אל ארם קצת מבינה האט קצת מיינט דאך אז עס איז אפגעפאלן (אמר לרש"י) האט דאס
 איז דאך געזען זיי אינו סתומים, און דא ביי ר"ם בן עזאי וואגט דר"י מיינט
 סתומים, נאר אז עס גלויבט גיט דעם שטומען אז דעם.
 בעט ספוקט אריין אין ספרי, האט זיי אויבען גערעכנט איז דאס דער ספוק
 צו ברש"י, זעט מען אז עס איז דא א מיינונג פון ספרי ביי ברש"י, אין ספרי
 זאגט ער אז זיין שטומים ברם לפני מ"ח אז פאר מ"ח זיינען די אידען געזען
 ספוק ברם אפאר אחר מ"ח זיי עס איז געזען דער צוויי אויך לא שכל דעם
 זיינען זיי גיט געזען מער שטומים ברם, דר"י פירושט לאזט דאס אויט, האט
 דערשטעט מען אז לויט שטומי של קורא איז אפילו לאתר מ"ח זיינען זיי אויך
 געזען שטומים ברם, בער וואס דברים האט זאגט זיך אן גיט אלס דברים אחר
 ריבך שעה איז דאך געזען גיט גיין און דרייסיג יאר געזען פון מ"ח, איז
 לויט דעם ספרי זיינען זיי חיי' גיט געזען שטומים ברם מלא'ם לרש"י,
 לוי ארעם ספרי מאלס ~~מלא'ם~~ א טעק, די טאלה האט מאלס געפרעגט אז
 ר"י און ר"ם בן עזאי איז דער מחלוקת זיין אפציאות, זייל אפילו לויט ר"י
 זיינען זיי געזען שטומים נאר פאר מ"ח, אבער לאחר מ"ח זיינען זיי שוין גיט
 געזען שטומים און לויט ר"ם בן עזאי איז ~~גאנץ~~ דאן געזען אינום סתומים,
 מלא'ם לרש"י מלא'ם נאך די טאלה, אויב דער מחלוקת איז אין א ספראות.

... זעהט מען אז אין ספרי ברענגט זיך דער זעלבער מאמר נאכאמאל
בשם רבן גמליאל ...

... וואס קצה מיינט דאך אז עס איז מאוס (פארמיאוסט) וואס דאס איז
דאך מעהר ווי אינו מתאוה ...

... פאר מ"ת זיינען די אידען געוען שטוף בדם אבער ומסיים אז לאחר
מ"ת ווי עס איז געווען דער ציוי אויף לא תאכל דם ...

[סימן להעביר הפיסקא "נאך מעהרער" שיבוא לפני הפיסקא "אבער דיזער פירוש"]

... כי ירחיב ה' אלקיך את גבולך גו' ואמרת אוכלה-בשר כי תאווה נפשך לאכול בשר בכל אות נפשך תאכל בשר ...

... דעריבער לערנט ריש-בן-עזאי ר"י אז דער פסוק רעדט וועגען שאר מצות מצד דעם וואס שטופין בדם (דומה עכ"פ לתאוה - משא"כ לרשב"ע) ...

... ווארום עס קען זיין אז מען זאל זיין שטוף אין א זאך מצד מנהג, רגילות וכיו"ב אבער ער איז ניט מתאוה לזה ...

4

דער רב זאל געזען זיין וואס ס'איז געווען און ס'איז געווען
 בהתבונה ס'איז געווען ר"י און ר"ש בן גוריון איז דאס א לטימל און יעדן סוף
 זיי זיי פיר געשיקט געבט ס'קטנות ס'ס"ס, און ס'איז געווען דאס
 דעם דעם וועגן ס'און ר"י ס'איז געווען אים דער סוף אז ס'איז געווען עס ס'איז
 דאס ס'איז געווען נאר דעם, כ'תמוז, ווען גיט אנהייבן פארן, און ר"י בן גוריון ס'איז
 אז דער סוף דאס ס'איז געווען א גוי'ן .
 זיי פיר געשיקט און יענע (ד"ר ז"א) א סתלקת פון ר"י און ר"י
 בן גוריון א סתלקת דעם סתלקת, ר"י בן גוריון זאגט זיי פארט דעם סתלקת
 סתלקת לע ר"י, געווען כל יונק עס סתלקת חזק יונק, סתלקת פארן לע, סתלקת
 עס סתלקת סתלקת און סתלקת סתלקת, און ר"י זען סתלקת פארן לע געווען
 זאל סתלקת, אז דער סתלקת און געווען דעם געשיקט דאס דעם געשיקט
 ד"י .

ס'איז געווען געווען

זייער גוט דער רב זייער גוט געווען געווען געווען געווען געווען
 ד"י ס'יז ע"א, און דער ר"י און סתלקת דעם ר"י און ר"י זען דעם דעם
 זעט א פארן און עס כ'תמוז, און ס'איז געווען דאס
 דעם דעם געשיקט דעם ר"י כ'תמוז סתלקת און דעם דעם דעם סתלקת
 ליכטער דעם געשיקט אז דעם געשיקט גיט יעדער לעסן .
 דער רב זייער גוט און סתלקת געווען געווען געווען געווען געווען
 אונזן זיי געזען פון סתלקת ר"י און און ישראל, דאס סתלקת און געשיקט געווען
 געווען און א און, סתלקת דעם געשיקט געווען געווען געווען געווען
 געווען, און דאס א געשיקט סתלקת סתלקת ר"י און ר"י זען דעם געשיקט און
 און סתלקת זען געווען און געשיקט געווען געווען געווען געווען געווען
 דאס געשיקט געווען געווען געווען געווען געווען געווען געווען געווען
 און געשיקט געווען געווען געווען געווען געווען געווען געווען געווען
 געווען לע דעם געשיקט געווען געווען געווען געווען געווען געווען
 געווען געווען געווען געווען געווען געווען געווען געווען געווען

... ווי מיר געפינען בכמה מקומות בש"ס, א פסוק ככתבו דוקא (פסחים
פא, ב)

... און דעת ר"י אין פסחים דכ"א ע"ב אז ר"י האלט ווען די תורה זאגט
א ענין איז עס ככתבו, ורשב"ע בחשיבות מצוה קלה (אבות ד, ב)

דעריבער ברענגט רש"י די שמות בעלי המימרא פון דעם ...

... און דאס האט געברענגט דא אַלע כמה פאסירונגען איצטער אין ארץ
ישראל ...

... ווען ער איז ווייטער א גוי גמור ואין לו חלק ונחלה באלקי ישראל: ולא
בארץ ישראל ...

חיד ברטנאגא דא אויך א אויסצוג, פון די ערטער פון פארעם, בונג
הודש אלול,

אזוי ווי עס איז דאס אונז יעדעלע פארעם יארל הודש (יא) צו
(אגון) אלע סאך דעם טעגלעך פון לעדער די אויך זיינען, האט מיר פונדערוואג
סען דאס טויזן אין ערשטן טעג פון ד"ה אלול, דעם טען אה דער באפער
הערש אלול האט א ציין מינוט לגבי אנדערע חודשים, חודש זאגט מען דאס
קעמל ניס י"ן חודש, טא"כ אין חודש אלול טאגער,
ער ציגן פון אויך זיינען דאס דער שליט"א דערפון זענען,

ראטיג קומט אויך, עס דארף זיך ביי חיד אויספונדען אז בא איהם זאל פערפן
ליכטיו, האט דאס איין אויך, בעשה בא איהם איז זיכטיג, ער זענען זיך צוין
ניס כחול, נאר ער זענען זיך טעם און טאגט איהם אה רייכטיג, דאן פון זיין
זיינען איהם ער אויך האט ער דארף בעפען ביי דעם אויספונדען ער זאל איהם
העלפען.

דער רבי אליהו"א האט מצוה זענען אז ס'זאל דעם חודש אלול, האט דער
חודש אלול איז דאס א חודש המנוחה פון פריערדיגען יאר און א חודש פון
הבנה פון דעם מיט בעל"ם, זאל מען זענען טאגער איהן די דריי קייט פון
חודש פערטע און גמ"ט, וועט דאס זיין פארעם פייט די ר"ח פון חודש אלול,
(ס'זאגט בספרים) אז אלול איז ר"ח אנה לידו ושמח'לך, האט דאס איהם ביי
זיי קעמל האט דברי חנה פולמיין, כבודו כהן ז"ל חלילה ובכח נדפס ג"פ,
אויך איז דא ר"ח פון אבי לודני צו זיי לי האט דאס איז דער ציין המעלה
עבודה- און איהם לרעקן זענען דאס איהם דער קל פון צדקה
און גמ"ת.

דאסער איינפונדען אז פאר חודש זיין אין די דריי קייט פון חודש
עבודה און גמ"ת, וועט דעם חודש פארעם פארעם איהם זענען איהם
בנוגע דעם קל פון גמ"ת האט דער רבי אליהו מצוה זענען איהם
אז ס'זאל זיך פארעם זיין אין דעם קל לוי יצחק האט דעם איז א חודש
אויך דער באפען פון דעם רבינו"א שליט"א פאכער חיד פאנאן הרב חיים פקובל
זכור פוה"ר לוי יצחק גמ"ט, האט דער איהן פון די קופה איהן זענען גמ"ת חסדים
לראשי ימי בנות און חסידים חסידים, די חלילה זענען זיך בעפען זיין אין דער
קעמל זענען דאס פון דורך זענען זייער העכערט צו קלן לוי יצחק קעגן איינפונדען
ס'דארף בונקלען ג"י.

אויך ווי
אויך ווי

... ואס דאס איז מתאים מיט די ר"ת פון חודש אלול, (כמובא בספרים)
אז אלול איז ר"ת אנה לידו ושמתי לך, וואס דאס שטייט ביי ערי מקלט
וואס דברי תורה קולטין (מכות דף יוד) ...

... דעריבער איז נכון אז מיזאל מוסיף זיין אין די דריי קוים פון תורה
עבודה און גמ"ח. וע"י כ"ז נזכה שתמהר הגאולה האמתית והשלימה ע"י
משיח צדקנו שאז נשיר גו' וכר"ת דאלול: לה' ויאמרו לאמר אשירה
(פע"ח ש' ר"ה פ"א) ...

... בנוגע דעם קו פון גמ"ח האט דער רבי שליט"א מציע געווען אז מען
קען זיך משתתף זיין אין און דערמאנט וועגן דעם קרן לוי יצחק ...

מענות קודש

א

[לפני כ"א כסלו, תשי"ז]

מענה לר' יצחק דוד גראנער שכתב: "הנהלת הישיבה אחי תמימים ליובאוויטש דבאסטאן הציע לי לנאום בהחגיגה השנתית שלהם שתתקיים איה"ש ביום א' כ"א כסלו הבע"ל. הוצאות הדרך יתנו הם. והנני לשאול אם לקבל זה" (מהעתקת המזכיר):

ישתדל אשר בניחותא יסכימו ע"ז אנשי שיקאגא

והבקשה אל [אנשי שיקאגא] ע"ז תבוא מן [הנהלת הישיבה אחי תמימים ליובאוויטש דבאסטאן] ולא ממנו והוא רק ימלא אחרי דבריהם

ובאופן זה נכון הדבר וטוב.

[לאחר ש"פ אמור, י"ט אייר, תשל"ז]

מענה להמזכיר הרי"ל גראנער על שאלתו בהמדובר בהתועדות ש"פ אמור:

"בשיחה אתמול נתבאר בזח"ג קכח, א – אגן בחביבותא כו', ומביא ג' פסוקים.

ונזכר ונתבאר שהסדר בזהר ואהבת את ה"א, ואהבתי אתכם, ובשני אלה אינו כותב וגו', ואח"כ בפסוק הג' מאהבת ה' אתכם ומסיים וגו', ונתבאר תיבת וגו' דוקא לפסוק זה.

אבל בזהר מקודם מאהבת ה' בלי וגו', ואח"כ אהבתי אתכם ותיבת וגו'."

מענה כ"ק אדמו"ר שליט"א (מצילום כתי"ק):

[1] העביר את התיבות "מאהבת ה' אתכם" שיהיו לפני התיבות "אהבתי אתכם".

[2] על התיבות "ואח"כ בפסוק הג'", כתב:

כי שם מסיים "לגבול ישראל" "תחום ארעא דישראל" כפרש"י (משא"כ בתרגום – אבל לא פליג ארש"י, כ"א מפרש כוונתו ע"פ פשש"מ – כמדובר כ"פ) – ולפנ"ז גם שלימות הסו"מ ו"עד עולם" ועיניכם תראינה

[3] וכתב:

לכלול בהר"ד

מהיר

19 "אבל ראה בספרים כו" - דלכאורה: ההך אנו (חסידי חב"ד) אין לנו אלא הכרעת
ופס"ד דרבינו הזקן, ומה מקום לכתוב לאחרי שמביאים פס"ד אדה"ז "אבל ראה בספרים
כו"?

ונחבאר בזה: דמכיון שהיו גדולי ישראל - וביניהם גם חסידי חב"ד - שהציית

אצלם היו מכוסות - הרי צריך באווארענען דאס. ולכן הובא בהערה "אבל ראה
בספרים כו" ובספר מאסף לכל המחנות כו" ^{מכתבאריז"ל כו"ל} ולכן יש
לומר, דכה שאצלם היו הציצית מכוסות דלא כפסק אדה"ז בשלחנו - הוא, לפי שפסק
אדה"ז בשלחנו הוא ע"פ נגלה, והס נהגו בזה ע"פ קבלה. וכמו שידוע (סער הכולל
פ"א ס"א - נעהק בסו"ע אדה"ז הוצאת קהת ע' 368) אדה"ז אמר דבדבר שהמקובלים
מחולקים עם הפוסקים יש לנהוג כהמקובלים, ומה שכתב בסו"ע שלו (או"ה סכ"ה סכ"ח)
שיש לילך אצרי הפוסקים - כתב זה בסו"ע שלו בחור פוסק.

מכאן לא תפסנו: בכהאריז"ל שנסמנו בס' מאסף לכל המחנות (סער הכוונות חלקי ציצי
דרוש ו' פ"ח ע"ד הציצית פ"א) איתא שהס"ק צריך להיות חתם הבגדים (אבל אין

מדובר שם ע"ד הציצית). ו/ה מכריח לוכח, שהמקובלים חולקים על הפוסקים גם בנוגע
לציצית?

יחירה מזו: בסו"ע אדה"ז (ס"ה ס"ה) "ואותן הלובשים אותו חתם הבגדים יזהרו
סילבשו אותו באופן שיראו הציצית חמיד". וכוונתו ב"אותן הלובשים אותו חתם הבגדי
היא לכאורה (גם) לאלו שעושים כן לפי שנוהגים ע"פ קבלה [דהגם ע"פ נגלה "הלובש
ס"ק יזהר ללובשו על בגדיו" מ"מ יש כאלו שלובשים אותו חתם הבגדים, לפי שנוהגים
ע"פ קבלה], ועל זה כתב "יזהרו כו" באופן שיראו הציצית" - כי הקפידא שבכהאריז"ל
הוא רק בנוגע להס"ק ולא בנוגע להציצית.

וע"פ משנ"ח בהסיחה צ"ל לכאורה, שע"פ קבלה - גם הציצית צ"ל מכוסות.
ומ"ש אדה"ז בשלחנו "ואותן הלובשים אותו חתם הבגדים יזהרו כו" באופן שיראו
הציצית" - כוונתו בזה, שאפילו אלו שנוהגים ע"פ קבלה - די להם שיהגו ע"פ קבלה
בנוגע להס"ק (סגם זה אינו ע"פ הלכה), ויזהרו בנוגע להציצית עכ"פ שיהיו ע"פ
הלכה. אלא שאעפ"כ, מכיון שענין זה - "יזהרו כו" באופן שיראו הציצית" - כתב
אדה"ז בשלחנו בחור פוסק, - לכן נהגו כמה חסידים ע"פ קבלה גם בנוגע להציצית.

[לאחר ש"פ פקודי, בדר"ח אד"ש, תשמ"א]

מענה להמניחים על שאלתם בהמדובר בהתועדות ש"פ פקודי – בקשר להנסמן בהערה 19 בשיחת כ"ף שבט: "שיראו הציצית תמיד (שו"ע או"ח סי"ח סי"א. שו"ע אדה"ז שם סי"ח. וראה שם סי"ט) . . אבל ראה בספרים שהובאו בני"כ השו"ע שם ובסי' מאסף לכל המחנות שם סי"ח סי"א":

"דלכאורה: הרי אנו (חסידי חב"ד) אין לנו אלא הכרעת ופס"ד דרבינו הזקן, ומה מקום לכתוב לאחר שםביאים פס"ד אדה"ז "אבל ראה בספרים כו"י"?

ונתבאר בזה: דמכיון שהיו גדולי ישראל – וביניהם גם חסידי חב"ד – שהציצית אצלם היו מכוסות – הרי צריך באווארענען דאס. ולכן הובא בהערה "אבל ראה בספרים כו", ובספר מאסף לכל המחנות כו", ששם מובא מכתהאריז"ל כו'. ולכן יש לומר, דמה שאצלם היו הציצית מכוסות דלא כפסק אדה"ז בשלחנו – הוא, לפי שפסק אדה"ז בשלחנו הוא ע"פ נגלה, והם נהגו בזה ע"פ קבלה. וכמו שידוע (שער הכולל פ"א סי"א – נעתק בשו"ע אדה"ז הוצאת קהת ע' 368) שאדה"ז אמר דבדבר שהמקובלים מחולקים עם הפוסקים יש לנהוג כהמקובלים, ומה שכתב בשו"ע שלו (או"ח סכ"ה סכ"ח) שיש לילך אחרי הפוסקים – כתב זה בשו"ע שלו בתור פוסק.

לא תפסנו: בכהאריז"ל שנסמנו בסי' מאסף לכל המחנות (שער הכוונות דרושי ציצית דרוש ו'. פע"ח שער הציצית פ"א) איתא שהט"ק צריך להיות תחת הבגדים (אבל אין מדובר שם ע"ד הציצית). ומה מכריח לומר, שהמקובלים חולקים על הפוסקים גם בנוגע לציצית?

יתירה מזו: בשו"ע אדה"ז (סי"ח סי"ח) "ואותן הלובשים אותו תחת הבגדים יזהרו שילבשו אותו באופן שיראו הציצית תמיד". וכוונתו ב"אותן הלובשים אותו תחת הבגדים" היא לכאורה (גם) לאלו שעושין כן לפי שנוהגים ע"פ קבלה [דהגם שע"פ נגלה "הלובש ט"ק יזהר ללובשו על בגדיו" מ"מ יש כאלו שלובשים אותו תחת הבגדים, לפי שנוהגים ע"פ קבלה], ועל זה כתב "יזהרו כו' באופן שיראו הציצית" – כי הקפידא שבכהאריז"ל הוא רק בנוגע להט"ק ולא

בנוגע להציצית.

ועי"פ משנ"ת בהשיחה צ"ל לכאורה, שע"פ קבלה – גם הציצית צ"ל מכוסות. ומ"ש אדה"ז בשלחנו "ואותן הלובשים אותו תחת הבגדים יזהרו כו' באופן שיראו הציצית" – כוונתו בזה, שאפילו אלו שנוהגים עי"פ קבלה – די להם שינהגו עי"פ קבלה בנוגע להט"ק (שגם זה אינו עי"פ הלכה), ויזהרו בנוגע להציצית עכ"פ שיהיו עי"פ הלכה. אלא שאעפ"כ, מכיון שענין זה – "יזהרו כו' באופן שיראו הציצית" – כתב אדה"ז בשלחנו בתור פוסק – לכן נהגו כמה חסידים עי"פ קבלה גם בנוגע להציצית."

מענה כ"ק אדמו"ר שליט"א (מצילום כתי"ק):

[1] על מה שכתבו: "ולכן הובא בהערה "אבל ראה בספרים כו', ובספר מאסף לכל המחנות כו'""", כתב:

ובמ"מ (ובספר מאסף לכל המחנות כו') קבץ כל הדעות

[2] על מה שכתב: "בכהאריז"ל שנסמנו בס' מאסף לכל המחנות (שער הכוונות דרושי ציצית דרוש ו'. פע"ח שער הציצית פ"א)", כתב:

והטעם כי "הוא בחי' הפנימית של כו'" והאומנם זהו לא הציצית עצמן, אלא הטלית שאין בו קדושה!?

[3] על מה שכתבו: "שהמקובלים חולקים על הפוסקים גם בנוגע לציצית", כתב:

דרך אגב – ל' המג"א בהנ"ל – בכל אופן כנראה נדפס בשיבוש

[4] על מה שכתבו: "ועי"פ משנ"ת בהשיחה צ"ל לכאורה, שע"פ קבלה – גם הציצית צ"ל מכוסות", כתב:

דבאם הציצית נראות – ישנו: (1) לועג לרש, (2) החשש בהולך בין
[. .]

יומן משנת ה'תש"נ

ב"ה. רשימת שנת תש"נ – תהא שנת ניסים וניסי ניסים:

ליל ש"ק וא' דראש השנה:

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס לתפלת שבת ואמר תהלים עד 35 דקות. אחרי התפלה הכריז גוט שבת, גוט יום טוב לשנה טובה תכתב ותחתם.

יום ש"ק וא' דר"ה:

בדרך הכנסו לתפלת שחרית הודיע שיתוועד (כחצי שעה אחרי סיום התפלה).

בעת התפלה, לפעמים התפלל מתוך המחזור ולפעמים מתוך הסידור שלו... הפעם בעת "הגבה" עמד נשאר במקומו ולא נתקרב לקצה הבימה שלו כרגיל בכגון דא... לפני זמן אמירת ההפטורה דפדף ההפטורה במחזור שלו... בדרך כלל מאריך בשמונה עשרה דמוסף.

אחר התפלה הכריז הגבאי שההתוועדות יהי' בשעה 2:45. כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס בשעה 2:45 ועשה הנהגות קידוש (אבל כנראה שכבר קידש בחדרו). פתח ההתוועדות שרגיל להתוועד בכל ש"ק... דיבר ב' שיחות, הראשונה ע"ד מעלת ישראל כפי שהם בראש השנה. השני ע"ד שנת המאתיים של הצ"צ ושיסופו בלימוד פנימי' התורה וכו'. סיום ההתוועדות בשעה 4:10. אח"כ התפללו מנחה.

יום ב' דר"ה:

נכנס עם השופרות והמזכירים שי' עם חבילות הפדיונות. בחזרת הש"ץ עומד כשאומרים ימלוך ה' גו' ואתה קדוש גו' וכן לקל עורך דין וכו'. וגם בסיומי הברכות שמזכירים בהם "מלך".

Rebbelrive.com

מוצאי ראש השנה תש"נ

לפני קריה"ת עמד זמן
רב והביט לכיון הס"ת וחיכה
עד שגללו הספר תורה...

נכנס להתוועדות
בסמיכות להשקיעה ממש
6:45. בהתחלת ההתוועדות
ראה א' מתקוטט עם שני
ורמז כ"ק אדמו"ר שליט"א
אליו שיאמר לחיים. דיבר
איזה שיחות. לא אמר
מאמר.

לסיום ההתוועדות אמר
שיהי' ברכות המזון ומי
שצריך לעשות ברכה
אחרונה יעשה הברכה

אחרונה ובקרוב נעשה ברכה אחרונה על הגלות.

סיום ההתוועדות בשעה 7:50. ברהמ"ז. מעריב. הבדלה. כוס של ברכה.

בס"ד. יום ג' פ' תולדות, אור ליום הבהיר ב' כסלו ה'תש"נ.

ברוקלין, נ.י.

לידידי אורי שיחי

שלום וברכה!

בהמשך למכ' האחרון שבטח קיבל בזמנו, באתי בזה להמשיך, אף שלא שמעתי ממנו.

[כנ"ל שאצל מ. זעליגזאן ישנו "פאקס", אבל זה לא פתוח כל המעל"ע, ואשר לכן באם (וטוב רק כמ"פ לשבוע) רוצה לשלוח משהו, לצלצלו באמצע היום ולשלוח]

יום ב: חזר מהאוהל בשעה 5:45. ירד 6:00. אחר מעריב סיבב בסימן שרוצה לדבר, ודיבר שיחה (שבטח שמעו), ואח"כ חילק דאלארן עד 6:55 ולא הי' משהו אי-רגיל. יצא כשמעודד חזק השיר דר"ח כסלו.

[רק להשלים מיום א' [כ"ח מרחשון] דאלארן אחר השיחה – נתן למשה פעלער דאלער, וקרא לו חזרה ונתנו עוד דאלאר ובחיוך על פניו הק' אמרו: **מעגסט אמאל נעמן פאר באשוויץ'ן, ער איז דאך דער שליח פון גאנץ אמעריקע!**]

בשעה 9:30 התחיל הסעודה, שולחנות ערוכים ע"פ כל הביהכ"נ והרבה אכילה, בשר ודגים. יואל למד המאמר. אח"כ דיבר ש.מ. סימפסאהן, ודיבר מאד מעניין ואנסה לחזור קצת על כמה דברים מעניינים שהזכיר:

התחיל הגילוי בהדפסת האג"ק לאחרונה וכו', וקודם לזה אמר שיפרסמו בין השלוחים שי' שתמיד כשכותבים מכתבים צרכים לכתוב האדרעס לחזור, כי נמצא מאות מכ' במזכירות שאין יכולים לשלוח כי חסר האדרעס, און אידן וואלטן זיך פשוט מחי' געווען באקומן בריוו ואין יכולים...

אח"כ סיפר שבתשמ"ו ביקש ממנו ז. חנין אם יכול ליתן לו המכ'

שנמצאים בארכיון כדי להדפיס בלקו"ש, אבל הוא שלל זה מכל וכל כיון שאינם שלו רק של כ"ק אדמו"ר שליט"א, אבל סימפסאן שאל אצל כ"ק אדמו"ר שליט"א האם יכולים להדפיס המכ' הנוגעים לרבים, ושאל כ"ק אדמו"ר שליט"א ס'דא אזוינע בריוו?! וענה שכמדומה שכן, ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א שאם רוצה אדרבה זאל מען דרוקן, אבל שיראו את הכל אלי קודם הנתינה לדפוס.

לאחר משך זמן נכנס לכ"ק אדמו"ר שליט"א והכין עמו סתם כ־20 מכתבים שמצא מתשח"י והראם לכ"ק אדמו"ר שליט"א. כ"ק אדמו"ר שליט"א הביט עליהם ושאלו: וואס עפעס פון תשי"ח? וענה שבמקרה הוציא מכ' אלו, ושאלו כ"ק אדמו"ר שליט"א: ס'דא נאך אזוינע בריוו? וענה מסתמא איז דא, ואמרו כ"ק אדמו"ר שליט"א שיחפש. אחר כמה זמן בתשמ"ז יצא הפקודה לב. לוי... להדפיס האגרות... וכה עבר שתי שנים וכבר 15 (!) חלקים ועדיין אין אוחזים בתשי"ח!!!! 5000 ויותר מכ'!!!

והמשיך שיספר מעשה מתשמ"ט, בהמשך לזה שבכל פעם צריך להראות המכ' לכ"ק אדמו"ר שליט"א – נכנס לכ"ק אדמו"ר שליט"א באמצע השנה (כשכ"ק אדמו"ר שליט"א בבית) להכניס אגרות מתשט"ז וכו'. באמצע שאלו כ"ק אדמו"ר שליט"א: דער עולם בכלל טוט אין די בריוו? וענה (היות שבנו למד במאריסטון) שבישיבה במאריסטון שמע שלומדים אותם. [איך האב זיך געדארפט אננעמן פארן עולם!] ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: אז אין די ישיבות לערנט מען איז נישט קיין נייעס, בנוגע אבער חוץ פון די בחורים? זינט ווען ס'איז ארויס דעם ערשטן חלק ביז היינט האב איך ניט געהאט קיין איין בריוו עפעס א שאלה א קשיא א הערה אין די בריוו... והרים ידו בתמיהה ואמר: אה... ע"כ המעשה.

והתחיל לצעוק שצריכים ללמוד האג"ק וכו' וכו' ובהם ימצאו עצות ומענות לכל השאלות (וכמו שרואים שבשנים האחרונים אין כ"ק אדמו"ר שליט"א כותב כ"כ מכ' מפני שיכולים למצוא מענות לכל בהאג"ק וכו').

ולכ"ז הקדים: איך נעשה מזכיר כי אביו שימש אצל כ"ק הריי"ץ והי' בעל סוד נפלא (ואף פעם האט ער קיין ווארט ניט געזאגט צו אונז מה ששמעו! – הי' נכנס לכל יחידות של הריי"ץ והי' מתרגם להאנשים, כי הי' קשה להבין דבריו), ואחר שכ"ק אדמו"ר שליט"א קיבל הנשיאות ביקשו ממנו לעבוד במזכירות [הייתי עדיין בחור] והזהירו אותי לא לספר כלום וכו', ובתחילה הי' כ"כ סודות שהייתי עובד בחדרו של כ"ק אדמו"ר שליט"א לתקתק המכ' וכו', ואח"כ בה"קלאזעט" מיד כשנכנסים לפתח הראשי (הרבה תמהו מה הי' שם...) והכל כדי לאחוז בסודי סודות, וסהדי במרומים (האט סימפסאן אויסגעפירט) שאף פעם לא סיפר מחדר!! וזה שמדבר הלילה הוא פעם הראשון אחר 40 שנות עבודה!!!!

אח"כ דיבר לייבל ראסקין, מאסקאוויץ משיקאגא דיבר פייער שרואים הנהגה ניסית במוחש, וסיפר המעשה עם הבית ספר והבנין שקנו והכסף וכו', וברכות כ"ק אדמו"ר שליט"א. ודיבר זלמן גורארי' וסגל מירושלים סיפר כמה מעשיות [ע"ד הבת 9 שנה והווישניצער חסיד ואשלים אי"ה – ומפורסם], ועוד כמה ואח"כ התוועדו חבורות, גם אנו התוועדנו [...] עד אור הבוקר...

יום ג': שחרית 10:00 כרגיל, אחר קריה"ת לקח הסידור, התהילים נשאר ויצא 15 מינוט. מנחה 3:15, מעריב 5:00, המעלית שבור ועולה דרך המדריות לכבוד ר"ח כסלו!

קודם שנכנס לגעה"ת הפסיקו הרב לייזערזאן, מנכ"ל חינוך עצמאי בארה"ק, ולייבל הציגו לפני כ"ק אדמו"ר שליט"א, וכ"ק אדמו"ר שליט"א אמרו: **אן עסקן ציבורי איז דאך דא א דיעה אז ס'איז גרעסער ווי איינער וואס איז תורתו אומנתו, איר זייט דאך אן עוסק בצרכי ציבור**, והנ"ל אמרו: כן, לשם שמים, ואמרו כ"ק אדמו"ר שליט"א **בשורות טובות והצלחה רבה**, ונכנס לחדרו. (חשבו שילך הביתה אבל נשאר ב770).

גם הלילה התוועדו ב770, מענדל פוטערפאס, ר' פני', אלי חיים, ועוד

כמה מזקני החסידים. גם אצלינו בישיבה התוועדנו, גם שאר השיעורים התוועדו, ישראל פ., ש. חאראטינעוו, ועד הבוקר – ועוד הפעם אין סדר למחר.

היום – יום ד' בדר"ח כסלו: שחרית כרגיל. למנחה ירד 3:23, באמצע הביהכ"נ עמד פנחס טייץ שי' (כ"ק אדמו"ר שליט"א מקרבו) וכ"ק אדמו"ר שליט"א הביט עליו ולא עשה כלום.

אחר התפילה כשיצא כ"ק אדמו"ר שליט"א עמד במקום הנ"ל (אצל בימת הקריאה, אני וזעליגזאן עמדו ממש מאחוריו) וכשיצא כ"ק אדמו"ר שליט"א פסע קצת לפניו וסיבב לו ובחיוך רחב ובפנים מאירות נתן ידו להנ"ל והתחיל לדבר אתו [שמעתי הכל]: **שׁוין א ליינגע צייט נישט געזען.** הנ"ל יא יא. אני מכין להוציא לאור ספר שלי על בבא בתרא. כ"ק אדמו"ר שליט"א: **זאל זיין בהצלחה רבה ומופלגה, איך קאך זיך דאך אין דעם (ארויסגעבן ספרים), עס דארף זיין אז מיין קאכן זאך זאל נישט בלייבן ביי מיר נאר מ'זאל זען טאקע ארויסצוגעבן, איך בין צופרידן צו הערן.** הנ"ל: מסרתי לכ"ק אדמו"ר שליט"א הספר לראות לפני כמה זמן. כ"ק אדמו"ר שליט"א: **יע, ס'ליגט ביי מיר אויבן.** כ"ק אדמו"ר שליט"א: **וואס מאכט דיין זון? הנ"ל:** ענה ברצינות שלאחרונה נעשה שוואכער ואמר הדאקטורים שלא יעבוד עכשיו. כ"ק אדמו"ר שליט"א: **נישט אלעמאל דארף מען פאלגן די דאקטורן.** הנ"ל: שאל האם כ"ק אדמו"ר שליט"א יאמר לו מה לעשות, כ"ק אדמו"ר שליט"א: **דאס איז א זאך וואס מ'דארף מחליט זיין ביי זיך אליין, מ'דארף יעדער איינער ביי זיך אליין ווי ער פילט דארף ער טאן, אבער בכל אופן זאל זיין בשורות טובות.** ובחיוך רחב מאוד נטל ידו עוה"פ וסיים. אח"כ המשיך כ"ק אדמו"ר שליט"א לילך כמו לצידו קצת כדי לא לילך ואחוריו אליו, ואח"כ המשיך כרגיל.

[המחזה הי' מוראדיק, כ"ק אדמו"ר שליט"א עומד באמצע השול ומדבר לא, דיבר מאוד מאוד בשקט, וכל המשוגעים דחפו וקפצו על הספסלים לראות וכו'... ושמעתי הכל].

אחר כמה מינוט ירד לייבל ונתן לו מעטפה ובה איזה ספר (אולי הנ"ל, אבל לא ראיתי). מעריב 5:00 נכנס 07: וכרגיל, מעודד לילדים שארף. לא דיבר, ויצא כרגיל בשירת דידן נצח! ועלה כ"ק אדמו"ר שליט"א.

[רעדענדיק וועגן דידן נצח, מכינים מחר לדידן נצח – מחר הוא ה"הירינג" על ה"קייס" שנצחו בכ"ו תשרי כי הסט"א האבן אפילירט [ימ"ש] ומחר מביאים אותו לשופט אחר (סיפטאן) ולא זה שפסק בפעם האחרון, ויהי' דידן נצח, ואולי יכולים לילך שם?].

בטח ובטוח ולמותר להדגיש שכל הנ"ל הוא לא לפירסום כלל, וד"ל. קיבלתי הדפים של המשפט בפעם האחרון ואולי אשלחם אם אקבל העתק, מעניין].

כנראה שזהו לעכשיו ואין להאריך ווי שווער עס קומט אן לתקתקו וכו' ומאוד אנסה להמשיך, כי יש ישיבה מחר אי"ה וכו'. אבער מיין נישט אז איך'ל נישט פרואווען בכל האופנים, ובטח אשמע ממנו בקרוב בשורות טובות מהנעשה שם ובפרטיות, ההתוועדויות והוראות כ"ק אדמו"ר שליט"א וכו', זיי געזונט, וד"ש לכולם. לליפי.

ידידך הד"ש ומחכה לשמוע ממנו

אליעזר זאקליקובסקי

בס"ד. אור לב' פ' ויצא, ה' כסלו תש"נ, ברוקלין נ.י.

לידידי אורי שי'

שלום וברכה!

במענה למכתבו: (ממוצש"ק פ' תולדות)

1) הנני ממשיך בחדשות דפה מש"ק. 2) נהניתי מאוד שכותב אלי הפרטים דהנעשה שם בכלל, ובפרט במבצעים והסדר דכל יום וכו', וכן ימשיך. 3) הזריזות, וזה שמודיע מה מפרסם, אף שבזה אבקשו שכשמפרסם ע"ד טייך לא לפרסם – ע"ד בנו שי' – כי אין אף א' יודע, וכפשוט שאינו נכון להיות מפורסם וכו' ואין להאריך.

השבת כפי ששמעת הי' אן אויסנאמליכער, וכדלקמן.

יום ה' נסע לאוהל 1:15 וחזר 5:45 והכל כרגיל.

ועש"ק – בבוקר יצא ההדרן דש"ק העבר מוגה, בטח קבלתם ולמדתם וכו', גם הונס הפתח דבר וכ"ק אדמו"ר שליט"א כתב התאריך עליו, וציוה להדפיס לש"ק, שיהי' כבר על השולחנות – כדי ללמוד אותנו. [ה"ועד" לא רצה להדפיס רק 100 העתקות, ולה"ק הדפיס אותנו בלי קה"ת שטעמפל וכו', ואכ"מ].

גם המשיחת בטח הגעתם. הורה (בהמשך לזה שכתבתי שסימפסאהן אמר שבר"ח כסלו יביא המכ' של שנת תשי"ח) הורה כ"ק אדמו"ר שליט"א, לבער לוין, שלש"ק הבעל"ט (היינו לימי ט' - יו"ד כסלו) יהי' מוכן חלק ט"ז דאג"ק! ועובדים במהירות, (ועכ"פ לכ"ק אדמו"ר שליט"א יהי' מוכן – מסתם).

כ"ק אדמו"ר שליט"א ירד לקבלת שבת בזמן 4:50. כשנכנס, באמצע הביהכ"נ ראה א' שהתפלל שמו"ע של מנחה, כ"ק אדמו"ר שליט"א פסק לרגע, והביט לסידורו, ועשה בידו ובראשו בסימן תמיהה והמשיך לילך.

ש"ק בבוקר ירד לשחרית 10:05, סיימו 11:50, כשיצא מתפילה עמד ג.ב. יעקבסאן, וכ"ק אדמו"ר שליט"א פנה אליו בחיך והמשיך (הנ"ל הי' צריך לנסוע להפגישה של בוש עם גארבאטשאוו על הספינה ונדחה האוירן לש"ק, ואחר השבת נודע שנדחה למוצש"ק ונסע).

להתוועדות ירד 1:35, באמצע הניגון שיר מזמור פסק כ"ק אדמו"ר שליט"א והתחיל לדבר לשמאלו אצל ה"פאראמידעס": **ס'דאך דא אורחים פון פארשידענע מקומות, נו, מסתם וועט מען זיי געבן זאגן לחיים, מיט זינגען ניגונים, וואו איז דער עומד בראש זייערער?, מסתם וועט ער אויך זאגן לחיים!** וכולם מהאורחים אמרו לחיים. וענה לכ"א מהם ברצינות, והביט לעברם כל הזמן והמשיך, **מסתם וועט מען זינגען א פרייליכן ניגון, און א ניגון פון שמח"ת, בפרט אז מ'שטייט דאך אין שבת, וואס שבת איז דאך אלעמאל שמחה ובפרט אין חודש כסלו, שלישי לחדשי הגשמים פארבונדן מיט נתינת התורה, בפרט פנימיות התורה, ירחא תליתאי, בפרט נאך תהא שנת ניסים, דארף דאך די שמחה זיין עוד יותר ועוד גדולה יותר, ווי מ'זאגט אין שמו"ע די י"ח צי' כ' ברכות – זאל זיין דער ניגון פון שמח"ת ביז מעט צוקומן צו שמחת עולם על ראשם!** וניגנו ניגון הקפות לאביו, ועשה חזק בידו ובראשו הק' לעברם.

אח"כ הי' השיחה ע"ד המהפכות ובטח קבלתם הר"ד וכו' מזה, רק להוציא מדעתו שדיבר ע"ד בערלין וכו' – אף לא הזכירו שטח ומדינה זו, וכפשוט למה וכו' ואכ"מ. (ואנסה שמכאן אשלח מיד מוצש"ק).

בסיום שיחה זו הוציא המטפחת והתחיל לסדרו על ידו וכו', במשך הניגון ולשיחה הב' הי' כרוכה על ידו הק' והתחיל **"יצב גבולות עמים למספר בני ישראל" ובפרט נאך דער קשר ווען זיי קומען דאך ביידע צוזאמן וכו'...** וראה הר"ד. אח"כ דיבר עוד שיחה ע"ד אור התורה וכו'.

אח"כ ניגש רז"ג לברכה לחתנו, וכ"ק אדמו"ר שליט"א בירכו: **חירות אמיתי, בשו"ט, לחיים.** אח"כ משקה 12 בקבוקים, ולייבל לקח בקבוק קטן,

וכ"ק אדמו"ר שליט"א ציוה לו **טיילן אביסל דא**. ושאל לייבל אָה – וכ"ק אדמו"ר שליט"א אמר לו: **זאגן לחיים אויף דעם איצטער**, ואמר לחיים.

על הילדים הביט בכל פעם ומעודדם בידו הק' בעת הניגונים וכו', כרגיל.

סיים 3:12.

מעריב 5:20.

היום הכל כרגיל עדיין לא שמעתי כלום מדאלארן, חוץ שהגיע עדין שטיינזאלץ ודיבר עם כ"ק אדמו"ר שליט"א כמה מינוט, ואמשיך בעזהש"ת.

(לייבל קיבל טשאטשקע חדש – מחוץ להפתח הצדדי ליכנס ללייבל, עשו ווידיו שיכולים לראות מי דופק בדלת, וזה על הכותל מכוסה בתוך "ספיקער"!! – חלילה עשה זה). [...]

מצורף מענה לגערליצקי על סיום הרמב"ם האחרון.

חברו המחכה למכתבו – בשו"ט

אליעזר זאקליקובסקי

הבשו"ט מסרתי לכולם פה.

יודיע אם צריך מענה מלייבל או רוצה למסור דו"ח, ויכתוב בפרטיות.

על הדו"ח מסיומי הרמב"ם ענה למנחם גערליצקי:

כן יבש"ט שלכהנ"ל – המשך מתאים למש"נ ויתן – יתן ויחזור ויתן

ונתינה ה"ז בעין יפה, עאכו"כ המתחילה בוא"ו

מלכתחילה אריבער

והזמ"ג (אדר"ח כסלו תש"נ): א', דראש, חודש, כסלו, ת(הא), ש(נת),

(ניסים) (שבע פעמים)

אזכיר עה"צ.

בס"ד. אור לב' פ' ויצא, תש"נ.

המשך ללייבער פיטסבורג

מה שז"ע שמעתי מחלוקת הדאלארן היום:

הגיע עדין שטיינזאלץ: כ"ק אדמו"ר שליט"א: **שׁוין א ליינגע צייט נישט געזען!** (בחיוך). הנ"ל מסר לכ"ק אדמו"ר שליט"א ספר, ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: **גוטע זאכן קומען דאך נישט אזוי שנעל, א ישר כוח. איך האב געקראגן פון דיר לעצטענס עטלעכע ספרים, האסט שׁוין באקומען אן**

"אישור" (וסיבב ללייבל ושאלו האם כבר מסרו האישור, וענה שמסרו קודם) ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א, **בשורות טובות, הצלחה רבה, ועוד דאלער.**

נח פאקס הביר א' שפילמאן, הנ"ל מסר לכ"ק אדמו"ר שליט"א ג' ספרים. ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א: **איר האט דאך געגעבן דריי ספרים קומט אייך דריי דאלער, ובירכו כרגיל.**

א' א בעל תשובה דיבר לכ"ק אדמו"ר שליט"א 5 מינוט באנגלית, הנ"ל שאל ע"ד משיח (האם יעשע הוא משיח וכו') ולא שמעתי פרטים. (אבל מכ"ז יש ווידעיא).

דאלארן התחיל 11:10 עד 1:45, נסע לאוהל 3:05, וחזר 6:00, והכל כרגיל.

לזכות

החתן הרב התמים שניאור זלמן שי

והכלה מ' חי' מושקא תי'

וילהלם

לרגל נישואיהם בשטומו"צ

כ"ג כסלו ה'תשפ"ד